

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-251-0156

Dato: 15. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

I forbindelse med det åbne samråd i Skatteudvalget den 22. april 2009 (samrådsspørgsmål I og J) om en sag om tilbagebetaling af moms fremsendes hermed til udvalgets orientering nye oplysninger i sagen.

Kristian Jensen

/ Lene Skov Henningsen

I forbindelse med samrådet det 22. april 2009 lovede miljøministeren og jeg, at vi ville få udarbejdet en redegørelse fra Kammeradvokaten, som skulle være færdig i starten af juni måned d.å., og at vi ville vende tilbage, når redegørelsen forelå.

Jeg har efterfølgende fået oplyst, at der er en kendelse fra Landsskatteretten, der omhandler dette spørgsmål, som netop er indbragt for domstolene.

Jeg kan om sagsforløbet oplyse følgende:

Landsskatterettens kendelse blev afsagt den 15. januar 2009 – efterfølgende korrigeret til den 19. januar 2009.

Fristen for indbringelse af kendelsen for domstolene udløb den 19. april 2009. Virksomhedens advokat udarbejdede stævning den 16. april 2009 mod Skattecenter Randers. Stævningen blev indleveret til Retten i Randers den 17. april 2009. Skattecenteret modtog kopi af stævningen, som blev videresendt til Skatteministeriet den 20. april 2009. Mailen blev den 21. april 2009 videresendt til Kammeradvokaten af Skatteministeriets servicecenter (som håndterer posten), og blev oprettet i journalsystemet den 22. april 2009. Efterfølgende blev sagen fordelt til en sagsbehandler.

Denne håndtering af stævningen følger Skatteministeriets sædvanlige rutiner. Grundet de stramme tidsfrister i sådanne sager, videresendes stævningen straks til Kammeradvokaten, og fordeles efterfølgende til en sagsbehandler. Hverken sagsbehandlere i Skatteministeriet eller jeg har således været vidende om den pågældende stævning ved samrådet den 22. april i år.

Da der med stævningen foreligger en ny situation, har miljøministeren og jeg bedt Kammeradvokaten om at oplyse, om han eller andre i lyset af udviklingen i sagen fortsat kan afgive en redegørelse til offentliggørelse. Kammeradvokatens udtalelse af 12. maj 2009 vedlægges til udvalgets orientering.

Kammeradvokaten konkluderer, at der med udtagelsen af en stævning mod Skatteministeriet vedrørende tilbagebetaling af moms nu foreligger en situation, der er afgørende ændret i forhold til, hvad miljøministeren og jeg kunne vide, da tilsagnet om afgivelse af en redegørelse til offentliggørelse blev givet under samrådet den 22. april 2009, og at en redegørelse til offentliggørelse for tiden ikke kan tilvejebringes – hverken af ham eller af andre.

Miljøministeren og jeg ser os derfor nødsagede til at sætte den bebudede redegørelse i bero indtil videre.

Dato: 12. maj 2009

J.nr.: 40-2137 HS/thi

Pr. mail: kikem@mim.dk

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

og

Pr. mail: pl@skm.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Danish Car Service ApS v/Finn Skytte mod Miljøministeriet og Skatteministeriet

Miljøministeriet og Skatteministeriet har anmodet mig om at udarbejde en redegørelse om sammenhængen mellem på den side Miljøministeriets bekendtgørelse om opkrævning af miljø- og skrotningsbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler og på den anden side ophugningsvirksomheders mulige pligt til at betale moms af den ydelse, der præsteres i form af ophugning af en bil, der er leveret til virksomheden.

Baggrunden for anmodningen var en henvendelse fra Finn Skytte, der ejer virksomheden Danish Car Service ApS, som er en betydelig autoophugningsvirksomhed. Fra virksomhedens side blev det gjort gældende, at Miljøministeriets bekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 782 af 17. september 2002 og bekendtgørelsens forgænger, bekendtgørelse nr. 141 af 25. februar 2000, lider af en række retlige mangler, og at navnlig håndhævelsen af begrebet "ejer af en udtjent bil", jf. § 11 i bekendtgørelse 782/2002, førte til retstap for ophugningsvirksomheden. Der blev herved henvist til, at bestemmelsen er blevet fortolket som ensbetydende med § 6 i bekendtgørelse 141/2000, hvor der opstilles et krav om, at anmodning om godtgørelse skal fremsættes af "den sidst registrerede ejer af en udtjent bil".

Det blev også gjort gældende, at Miljøstyrelsen i sin praksis ud fra regelsættet havde begået fejl, og at ophugningsvirksomheden med urette var afkrævet et millionbeløb i moms.

Ministerierne bad om min redegørelse med henblik på offentliggørelse, og hensigten med min redegørelse skulle være at belyse bekendtgørelsernes hjemmel i loven om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, jf. lov nr. 372 af 2. juni 1999 med senere ændringer, forholdet til EU-retten og mulige tilkendegivelser fra Miljøstyrelsen om bekendtgørelsernes administration.

Jeg er nu blevet bedt om at oplyse, om jeg i lyset af den efterfølgende udvikling i sagen fortsat kan afgive en redegørelse.

Hertil bemærker jeg følgende:

1. Sagens baggrund

På det tidspunkt, hvor miljøministeren og skatteministeren under et samråd afgav et tilsagn over for Folketingets Skatteudvalg om en sådan redegørelse, havde ministrene modtaget en henvendelse fra Finn Skytte, der indeholdt en kritik af bekendtgørelserne og Miljøstyrelsens administration, ligesom det var kendt, at Danish Car Service ApS ved en stævning af 10. oktober 2007 mod Miljøstyrelsen ved Københavns Byret havde nedlagt påstand om, at styrelsen skulle

"tilpligtes at anerkende, at skrotningsgodtgørelse i henhold til lov nr. 372 af 2. juni 1999, siden lovens ikrafttræden den 1. april 2000 skal og kan udbetales til ejeren af motorkøretøjet uanset, om denne er registreret som ejer i Centralregistret for Motorkøretøjer, samt tilpligtes at betale sagens omkostninger".

Københavns Byret afsagde dom den 30. juni 2008 og afviste søgsmålet med den begrundelse, at Danish Car Service ApS ved sin advokat havde rettet henvendelse til Miljøstyrelsen i juli og september 2007 med en anmodning om en redegørelse for retsstillingen omkring vilkårene for udbetaling af skrotpræmie og for, til hvem skrotningsattest udstedes. Miljøstyrelsen havde besvaret henvendelsen i september 2007, og styrelsen havde her redegjort for sin fortolkning af bekendtgørelsen som ændret i 2002.

Retten fandt ikke, at disse redegørelser indeholdt en afgørelse i forhold til sagsøger, men alene en generel redegørelse for styrelsens fortolkning af skrotningsbekendtgørelserne fra 2000 og 2002 samt bilskrotbekendtgørelse nr. 1708 af 20. december 2006 og affaldsbekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006. Herefter udtaler byretten:

"Retten har i den forbindelse lagt vægt på, at de spørgsmål, som blev stillet til sagsøgte (Miljøstyrelsen) havde en generel karakter, ligesom sagsøgtes svar havde en generel karakter, der samtidig gjorde opmærksom på, at en række konkrete, faktiske og juridiske faktorer, såsom det subjektive forhold hos ejeren af bilen ved aflevering til skrothandleren mv., ville være afgørende i forhold til fortolkningen af skrotningsbekendtgørelserne.

Sagsøgers påstand har til formål at få fastlagt fortolkningen af begrebet "ejer" i skrotningsbekendtgørelsen fra 2000. Det fremgår af sagen, at dette er en forudsætning for, at sagsøger kan få medhold i en tvist med SKAT om tilbagebetaling af moms, ligesom spørgsmålet ønskes afklaret forud for et eventuelt erstatningssøgsmål mod sagsøgte.

Da sagsøgers anerkendelsespåstand efter sin formulering således alene vedrører en generel fortolkning af begrebet "ejer" i den omhandlede lov og de to bekendtgørelser, som er udstedt i medfør heraf, og da påstanden ikke henviser til en konkret og aktuel retstvist mellem parterne, findes sagsøger ikke at have en konkret og aktuel retlig interesse i at få afklaret det omhandlede spørgsmål under nærværende sag."

Danish Car Service ApS ankede dommen til Østre Landsret, der i en dom af 18. februar 2009 stadfæstede dommen med følgende begrundelse:

"Administrationen af udbetaling af skrotningsgodtgørelse udøves i henhold til § 20 i bekendtgørelse nr. 782 af 17. september 2002 om opkrævning af miljø- og skrotningsbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler af "Miljøordning for Biler". Det følger af bekendtgørelsens § 20, stk. 3, at alle tilfælde, hvor "Miljøordning for Biler" ikke finder betingelserne for ydelse af godtgørelse opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, skal forelægges for Miljøstyrelsen til afgørelse. Tilsvarende regler var indeholdt i den tidligere bekendtgørelse nr. 141 af 25. februar 2000.

Parterne har oplyst, at der ikke har været indbragt konkrete sager om udbetaling af skrotningsgodtgørelse til Danish Car Service ApS for Miljøstyrelsen.

Herefter og i øvrigt af de af byretten anførte grunde, tiltrædes det, at Danish Car Service ApS ikke har en tilstrækkelig konkret og aktuel interesse i en stillingtagen til den for byretten nedlagte påstand."

Landsretten tilføjede, at det under sagen var oplyst, at Danish Car Service ApS havde tilkendegivet, at man under en eventuel fortsættelse af sagen for byretten ville nedlægge følgende påstand:

"Miljøstyrelsen tilpligtes at anerkende, at appellanten i henhold til lov nr. 372/1999, siden lovens ikrafttræden den 1. april 2000 har været berettiget til at modtage skrotningsgodtgørelse, til trods for at appellanten ikke er/var registreret som ejer i Centralregistret for Motorkøretøjer, ..."

Om denne påstand anfører landsretten, at den indebærer en stillingtagen til en abstrakt fortolkning af lovgivningen om skrotningsgodtgørelse, og landsretten fastholdt afvisningsdommen også i forhold til denne påstand.

Som det fremgår af de citerede afsnit, lagde Miljøstyrelsen i sine vejledende udtalelser fra 2007 afgørende vægt på en række konkrete omstændigheder, der måtte forventes at foreligge i den enkelte sag, men selve retssagen indeholdt intet faktum, man kunne forholde sig til, og der var, som det fremhæves af landsretten, ikke rettet henvendelse til Miljøstyrelsen med konkrete klagesager. Retssagen havde således en helt abstrakt karakter, og det er i overensstemmelse med fast højesteretspraksis, at domstolene afgør tvister, men ikke afgiver responsa.

Efter at ministerierne havde anmodet mig om en udtalelse om det ovennævnte spørgsmål, blev det kendt, at Danish Car Service ApS den 16. april 2009 har anlagt sag mod Skatteministeriet (Skattecenter Randers) med påstand om at tilbagebetale sagsøgeren moms med kr. 1.663.525,- for perioden 1. oktober 2003 – 31. december 2005 samt at anerkende, at sagsøger er berettiget til at få genoptaget behandlingen af momstilsvaret for perioden 1. juli 2000 – 30. september 2003.

Denne retssag udspringer af en kendelse afsagt af Landsskatteretten den 19. januar 2009 om det tilsvarende krav. Her havde Landsskatteretten konkluderet, at skattecentrets af-

gørelse skulle stadfæstes. Landsskatteretten anførte herom, at man i nogle tidligere kendelser havde behandlet spørgsmålet, om en virksomhed i forbindelse med affaldsbehandling af biler havde leveret en ydelse mod vederlag til den, der havde indleveret bilen til affaldsbehandling i tilfælde, hvor den hidtidige ejer havde underskrevet en transporterklæring. Landsskatteretten fandt i en kendelse af oktober 2007, at virksomheden i forbindelse med affaldsbehandlingen af bilerne i den pågældende periode i alle tilfælde havde leveret en ydelse mod vederlag til den, der havde indleveret bilen til affaldsbehandling. Ydelsen var derfor momspligtig.

I en kendelse af 14. maj 2008, som ligeledes vedrørte skrotgodtgørelse, havde Landsskatteretten taget stilling til virkningstidspunktet for en ændret praksis fra "Miljøordning for Biler", men i tilfælde, hvor bilerne blev miljøbehandlet af den pågældende virksomhed, var den sidst registrerede ejer i henhold til praksis før 23. november 2005 godtgørelsesberettiget, og den sidst registrerede ejer forpligtet til at få bilen skrottet. For tiden efter 23. november 2005 var det afgørende, hvem "Miljøordning for Biler" havde anset for godtgørelsesberettiget og således reelt havde udbetalt skrotgodtgørelsen til. Det afgørende var således, om virksomheden kunne godtgøre, at den for perioden efter 23. november 2005 havde fået udbetalt skrotningsgodtgørelsen fra "Miljøordning for Biler" i sin egenskab af ejer af bilerne i stedet for ved transport af godtgørelsen. I så fald var virksomheden berettiget til tilbagebetaling af moms for disse af selskabet udførte miljøbehandlinger.

Landsskatteretten oplyser herefter, at Danish Car Service ApS efter det oplyste i alle tilfælde har fået udbetalt skrotningsgodtgørelse efter transport heraf fra den sidst registrerede ejer.

Herefter udtaler Landsskatteretten:

"Uanset det af selskabet er oplyst, at transporten alene er sket for at imødekomme de af Miljøstyrelsen stillede krav, og at disse krav er ulovlige, finder retten ikke, at der ved afgørelsen kan ses bort fra, at de sidst registrerede ejere har udfyldt skrotningssattesterne. Landsskatteretten finder således, at den sidst registrerede ejer i konsekvens af udfyldelsen af attesten var godtgørelsesberettiget og forpligtet til at få bilen skrottet. Selskabet kan derfor ikke anses for at have fået udbetalt godtgørelsen i sin egenskab af ejer af bilen, men alene som følge af transporten. Selskabet må derfor ved transport af skrotningsgodtgørelsen anses for at have leveret en

miljøbehandlingsydelse mod vederlag til den sidst registrerede ejer, når der skete udbetaling af godtgørelsen fra "Miljøordning for Biler".

Landsskatterettens kendelse må forstås således, at man ikke har fundet grundlag for at følge Danish Car Service ApS' synspunkt om, at transporterklæringerne var uden betydning eller havde karakter af pro forma eller var fremkaldt af Miljøstyrelsens "ulovlige" bekendtgørelser. Realiteten er, at transporterklæringerne er afgivet og tilmed afgivet i alle de tilfælde, hvor Danish Car Service ApS havde ophugget en bil.

Efter det for mig oplyste var hverken miljøministeren eller skatteministeren bekendt med Landsskatterettens kendelse under samrådet i Folketingets Skatteudvalg.

Det fremgår af Danish Car Service ApS' nævnte stævning, at sagsøger forbeholder sig at fremkomme med yderligere og uddybende sagsfremstilling og dokumenter, idet det "for god ordens skyld bemærkes, at der pt. pågår forhandlinger i Folketinget og med skatteministeren og miljøministeren vedrørende spørgsmålet."

2. Om min afgivelse af en redegørelse

Til spørgsmålet om, hvorvidt den nu anlagte sag mod Skatteministeriet har betydning for, om den redegørelse, jeg er blevet bedt om at udarbejde til offentliggørelse, kan udarbejdes af mig eller af andre, skal jeg bemærke følgende:

Det fremgår ganske klart af Landsskatterettens kendelse, at Landsskatteretten tillægger de konkrete omstændigheder i et sagsforløb afgørende betydning ved bedømmelsen af, om en "skrotningshandling" har karakter af en tjenesteydelse i forhold til en kunde, eller om det er en ydelse, skrotningsvirksomheden foretager for sig selv, således at den er af intern karakter. I første tilfælde er ydelsen momspligtig, mens den ikke er momspligtig, hvis den er intern.

Det fremgår endvidere, at Landsskatteretten nu i flere kendelser har taget stilling til, om en skrotningsvirksomhed leverer en momspligtig ydelse, og at man herved også har forholdt sig til Miljøministeriets bekendtgørelser og nærmere beskrevne praksis. Det er således klart, at man ved bedømmelsen af spørgsmålet om momspligt må analysere de miljøretlige aspekter og nøje se på den enkelte sags konkrete omstændigheder.

Det er den helt faste procedure, når en Landsskatteretskendelse indbringes for domstolene, at Skatteministeriets Departement naturligvis går ud fra, at Landsskatterettens kendelse er gyldig og rigtig, og at der derfor ikke kan blive tale om at opgive retssagen ved forlig eller ved at tage bekræftende til genmæle, medmindre jeg afgiver en indstilling herom, efter indhentet udtalelse fra Landsskatteretten og SKAT og efter en bedømmelse af det processtof, der måtte være tilvejebragt på indstillingstidspunktet.

Min indstilling til Skatteministeriet har karakter af en fortrolig rådgivning, der er undtaget fra aktindsigt efter bl.a. offentlighedslovens § 10, nr. 4, og jeg anser det ikke for muligt, at jeg, samtidig med at jeg behandler retssagen mod Skatteministeriet, afgiver en udtalelse til offentliggørelse om skrotningsbekendtgørelserne og disses hjemmelsgrundlag eller miljømyndighedernes administration af dem, i det omfang dette er relevant for retssagen mod Skatteministeriet.

En sådan udtalelse ville kompromittere karakteren af min rådgivning af Skatteministeriet og ville desuden ikke i forhold til dem, der måtte læse en generel redegørelse beregnet på offentliggørelse, have nogen synderlig værdi, fordi jeg som statens advokat ikke ville kunne fremstå som forfatter til en uvildig redegørelse.

Det er således åbenlyst, at Danish Car Service ApS eller selskabets ejer Finn Skytte og dennes advokat ikke ville føle sig foranlediget til blot at tage en redegørelse for reglerne fra min side til efterretning som indeholdende en afklaring af det spørgsmål han stiller, medmindre naturligvis redegørelsen giver ham medhold på alle punkter.

En offentliggjort redegørelse ville derfor ud over at kompromittere min rådgivning af Skatteministeriet have den virkning, at Danish Car Service ApS enten ville stille krav om en yderligere redegørelse eller i hvert fald, at redegørelsen ville udgøre et supplerende grundlag for søgsmålet mod Skatteministeriet og det herunder fremsatte tilbagebetalingskrav på 1,6 mio. kr.

Jeg har da heller ikke kendskab til, at det tidligere er sket, at nogen myndighed har anmodet sin advokat om at afgive en redegørelse til offentliggørelse om et retligt problem, der er genstand for en verserende retssag ved domstolene.

3. Om redegørelsen ville kunne afgives af andre

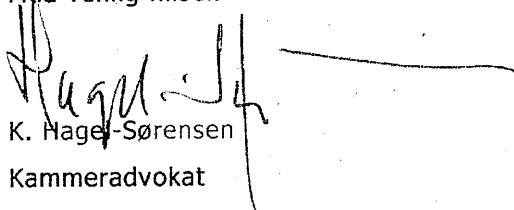
Man kunne herefter stille det spørgsmål, om miljøministeren ville kunne indhente en udtalelse fra andre end mig med henblik på at opfylde det tilsagn, der er givet over for det nævnte folketingsudvalg.

En redegørelse fra en anden advokat, der ikke samtidig er advokat for Skatteministeriet, ville efter min mening imidlertid støde på det samme problem med hensyn til den forudsatte uvildighed, fordi staten i medfør af en fast og langvarig højesteretspraksis er ét retssubjekt, og at det ikke er troværdigt, at to ministerier offentligt indtager divergerende standpunkter vedrørende fortolkningen af regler. En udtalelse fra en anden advokat end mig til Miljøministeriet om fortolkningen af skrotningsbekendtgørelsen mv. ville derfor uundgåeligt indgå i retssagen mod Skatteministeriet, og jeg ville som advokat for Skatteministeriet være nødt til at forholde mig til indholdet af en sådan redegørelse under min førelse af retssagen. Hvis Skatteministeriet ikke måtte være enig i en sådan redegørelses indhold, ville jeg naturligvis under min førelse af retssagen søge at få domstolene til at fastslå en fortolkning, der er i overensstemmelse med det standpunkt, ministeriet indtager.

4. Sammenfatning

På den baggrund er det sammenfattende min opfattelse, at der med Danish Car Service ApS' udtagelse af en stævning mod Skatteministeriet vedrørende tilbagebetaling af moms nu foreligger en situation, der er afgørende ændret i forhold til, hvad ministrene kunne vide, da tilsagnet om afgivelse af en redegørelse til offentliggørelse blev afgivet. Jeg må derfor tilråde, at folketingsudvalget underrettes om, at en redegørelse til offentliggørelse ikke for tiden kan tilvejebringes.

Med venlig hilsen

K. Hage-Sørensen

Kammeradvokat